

Warszawa, dnia 18 sierpnia 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 1602/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda

Protokolant: sekr. sądowy Robert Wójcik

przy udziale prokuratora Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu dnia 18 sierpnia 2017 r. w W.

sprawy W. Ś. s. M. i J., ur. (...) w W. oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 5 października 2016 r. sygn. akt II K 450/15

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wołominie.

VI Ka 1602/16

UZASADNIENIE

W. Ś. został oskarżony o to, że w dniu 10 maja 2015 roku z terenu posesji przy ul. (...) w miejscowości J., gm. T., powiatu (...), województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. i R. R. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motoroweru marki (...) o nr. rej. (...) o wartości 1800 zł na D. K., tj. o cyn z art. 278 § 1 k.k.

Wyrokiem z 5 października 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 450/15 Sąd Rejonowy w Wołominie uznał W. Ś. za winnego zarzucanego mu czynu i skazał go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda. Wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 lat. Na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 maja 2015 roku do 11 maja 2015 roku i karę grzywny w wysokości 4 stawek dziennych uznał za wykonaną. Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 280 złotych z tytułu opłaty sądowej i obciążył go kosztami postępowania.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator, w której zarzucił:

- Obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. przepisu art. 366 § 1 k.p.k., polegającą na nieprzeprowadzeniu czynności zmierzających do wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, a mianowicie zaniechaniu uzyskania aktualnych danych o karalności oskarżonego, co w oczywisty sposób mogłoby rzutować na wymiar orzeczonej kary;
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku, polegający na błędnym przyjęciu, iż po stronie oskarżonego istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna, pozwalająca na orzeczenie wobec ww. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na

okres próby 4 lat, podczas gdy wzgląd na konieczność stosowania reakcji karnej uwzględniającej potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak również baczenie na cele wychowawcze kary w stosunku do oskarżonego, jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, a w szczególności dotychczasowa karalność oskarżonego przemawiają za orzeczeniem wobec niego kary pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia.

W konsekwencji powyższych zarzutów prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacji prokuratora nie można odmówić słuszności, co musiało skutkować uwzględnieniem zawartego w niej wniosku o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

W ocenie sądu odwoławczego kształtując orzeczoną wobec oskarżonego karę sąd I instancji nie tylko nie wziął pod uwagę wszystkich okoliczności, które w istotny sposób rzutują na jej wymiar w świetle dyrektyw z art. 53 kk oraz w świetle przesłanek niezbędnych do przyjęcia pozytywnej prognozy, o której mowa w art. 69 § 1 kk, ale dodatkowo nie dolożył należytej staranności w celu uaktualnienia danych, które mają zasadnicze znaczenie dla wymiaru kary.

Ma rację prokurator podnosząc, że Sąd Rejonowy zaniechał dołączenia aktualnych danych o karalności oskarżonego przed wydaniem wyroku. Karta karna, na której oparł się tenże Sąd (k. 87) zawierała dane na dzień 11 maja 2015 r., a wyrok zapadł w dniu 5 października 2016 r. Jak wskazują dane o karalności dołączone w toku postępowania odwoławczego, do momentu wyrokowania przez Sąd I instancji do 6 wyroków skazujących zawartych w danych z k.87 doszło kolejnych 9 skazań. Poza jednym, wszystkie za przestępstwa przeciwko mieniu. Obecnie w danych o karalności widnieje 19 skazań, w tym 18 za przestępstwa przeciwko mieniu. Tych ustalonych w postępowaniu odwoławczym okoliczności Sąd Rejonowy, z powodu własnego zaniechania, nie brał pod uwagę wymierzając karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Zresztą nawet przy uwzględnieniu danych o karalności, którymi dysponował Sąd I instancji trudno zrozumieć, jakie przesłanki w realiach sprawy niniejszej. zdecydowały w jego ocenie o skorzystaniu wobec oskarżonego z instytucji przewidzianej w art. 69 k.k.. Uzasadnienie w tym zakresie jest ogólnikowe i trudno w rozważaniach Sądu doszukać się jakichkolwiek konkretów przemawiających, w świetle wymogów z art. 69 k.k., za warunkowym zwieszeniem wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. Przecież już w świetle danych z k. 87 wynika, że orzekane wcześniej kary, w tym pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, nie osiągnęły wobec oskarżonego pożądaných celów, a mając świadomość ewentualnych konsekwencji dokonania kolejnej kradzieży z pełną premedytacją zdecydował się na jej popełnienie. Jeśli zatem dodatkowo weźmie się pod uwagę aktualne dane o karalności oskarżonego i wynikającą z wywiadu kuratora okoliczność, że przeciwko niemu, poza postępowaniami karnymi, toczyły się również sprawy o wykroczenia, to nie można odmówić słuszności zarzutom apelacji prokuratora wniesionej na niekorzyść oskarżonego.

Biorąc pod uwagę powyższe sąd odwoławczy zmuszony był uchylić zaskarżony wyrok i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Konieczność takiego rozstrzygnięcia wynika z treści art. 454 § 2 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r., która z uwagi na datę wniesienia w sprawie niniejszej aktu oskarżenia jest podstawą orzekania Sądu Odwoławczego. Przepis ten zawiera istotną z punktu widzenia gwarancji oskarżonego regułę, w myśl której sąd odwoławczy może orzec surowszą karę pozbawienia wolności tylko wtedy, gdy nie zmienia ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku (reguła *ne peius*). Sąd odwoławczy może dokonywać odmiennych aniżeli sąd pierwszej instancji ocen ustalonych okoliczności, nadawać tym samym okolicznościom większe lub mniejsze znaczenie, pod warunkiem tylko, że katalog tych okoliczności nie ulega zmianie, a więc nie dochodzi do rozszerzenia katalogu rozszerzenia katalogu okoliczności obciążających lub zmniejszenia katalogu okoliczności łagodzących wymiar kary. Takie bowiem rozszerzenie lub zmniejszenie uznane być musi za nowe ustalenie faktyczne. Reguła *ne peius* obejmuje każde ustalenie faktyczne przyjęte za podstawę zaskarżonego wyroku. Będą to ustalenia o przedmiotowej stronie czynu, a także o jego stronie podmiotowej (umyślność, nieumyślność, rodzaj zamiaru), motywach, pobudkach, innych okolicznościach

wpływających na stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu oraz ustalenia dotyczące samego oskarżonego, jego właściwości i warunków osobistych, o których mowa w art. 53 § 2 k.k., jego zachowania przed popełnieniem przestępstwa i po jego popełnieniu (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 VI 2008 r. sygn. akt IV KK 38/08).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd I instancji wyrokując co do kary winien kierować się przedstawionymi wyżej uwagami, w prawidłowy sposób weryfikując okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w wyroku.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.